

TOCS DE COBLA

Estius musicals

Ignasi Pinyol / Josep Pasqual

Durant els mesos d'estiu l'oferta d'activitats de lleure creix d'una manera espectacular. Els Festivals de Música d'estiu ocupen gran part dels espais públics de Catalunya i fan que les programacions de qualitat es multipliquin arreu del territori. És una realitat satisfactòria que serveix d'indicatiu de bona salut musical o, si més no, d'un clar desig d'escoltar música en viu.

En alguns d'aquests festivals hi trobem concerts dedicats a la música per a cobla, però la seva absència en altres cicles és una realitat preocupant. El Vendrell, Sabadell, Barcelona, Ripoll o Sant Feliu de Guíxols programen música per a cobla a l'estiu al costat de concerts simfònics, corals i de cambra. El cas de Peralada és, com a mínim, ambigu, ja que el concert de dues cobles que tradicionalment obre el festival no té el caràcter d'inaugural, ja que enguany es va celebrar una setmana més tard.

Pel que fa a les mancances, trobem a faltar que festivals de prestigi com els de Torroella de Montgrí (¿el bressol de la cobla sense concert de cobla?), Llívia, Canet, Cal·lè de Palafrugell i Cadaqués, entre d'altres, programin música per a cobla.

L'elevat nivell de molts dels intèrprets actuals i la qualitat provada de la música per a cobla obliguen a la seva consideració en tots els àmbits musicals. No hi ha cap motiu que en justifiqui l'absència reiterada o l'oblit, i menys encara en un país que rep cada any una allau de turistes amb interessos culturals. La inclusió de la música per a cobla en aquests cicles de concerts ha de facilitar el seu salt al panorama musical internacional, una assignatura pendent. D'altra banda, els organitzadors d'aquests festivals solen estar lluny del circuit sardanista habitual, i apliquen criteris fonamentalment musicals. Fugen necessàriament de les directrius de la majoria dels concerts organitzats per entitats sardanistes, sovint destinats a donar a conèixer les obres dedicades al seu entorn més directe.

Esperem que l'evolució que hem pogut notar en el darrer decenni continuï, encara que sigui tan lentament com ho ha fet fins ara. Voldrà dir que hem aconseguit fer justícia a una formació musical que va fascinar alguns dels millors compositors del segle XX.

Els Festivals de Música d'estiu omplen els vespres de concerts de qualitat, però massa sovint la música de cobla no hi apareix o ho fa de manera tímida

TEATRE

'Boulevard del crimèn'

Carrusel d'ombres

Francesc Massip

'Boulevard del crimèn', de Lídia Pujol. Dramatúrgia: Sergi Belbel. Música: Dani Espasa, Òscar Roig, L. Pujol. Intèrprets: Lídia i Roser Pujol, Philippe Lafeuille. Músics: Dani Espasa, Xavi Lozano, Jordi Rayo, Antonio Sánchez. Escenografia/Llums: Gina Cubeles. Direcció: Philippe Lafeuille. Teatre Zorrilla, Badalona, 13 de juliol.

El títol d'aquest deliciós muntatge fa referència al cèlebre Boulevard du Crime de París on, entre 1815 i 1862, s'arreglaven tota mena de locals destinats als més diversos espectacles: des del funambulisme a la pantomima, passant pel café teatre, les varietats, el circ i particularment -d'aquí el nom de tota l'avinguda que els acollia, l'actual Boulevard du Temple- el melodrama violent, carregat de raptés, assassinats i truculències sanguinolentes que feien les delícies de la jove generació intel·lectual de 1830, això és, els romàntics. Un ambient que estava rere el ballet *Parade* que Cocteau, Satie i Picasso van fer per a la companyia de Diaghilev, i que va ser fidelment retratat per Marcel Carné al film *Les enfants du Paradis* (1945).

Les germanes Pujol evocuen, doncs, tots aquests ingredients en un espectacle frondós, divertit i bonic. Ho fan amb esplèndides cançons, la majoria musicades per Dani Espasa, sobre textos de Jacques Prévert, el més popular dels poetes francesos del segle passat. S'ha fet una saborosa tria del seu poemari *Paroles*, que les dues germanes vivifiquen amb el cant i amb una acció esbojarrada i plena d'humorades. La idea del muntatge és de la Lídia, que, com el seu nom indica, és una lluitadora nata i ha sabut crear una captivadora complicitat entre els distints artistes que ha reunit per a l'ocasió. Ella és la veu més exquisida i àlgida, amb uns registres de cristallina sonoritat, però alhora actua amb un ganxo irresistible. La Roser és la pallassa, una actriu descordada, enginyosa i hilarant, però que a la vegada canta amb poderós tremp. El tàndem aconsegueix una contagiosa fascinació.

L'eficaç escenografia de Gina Cubeles recrea una plataforma circular com a lloc d'exhibició que remet a l'ambient del teatre de fira a què al·ludíem i que convoca les màgiques ombres del grup La Cònica/Lacònica: Alba Zapater dibuixa un carrusel de cavallets brodats que giravolta per l'escena i la sala empenjant la capacitat de somni de l'audiència. D'entre els músics en directe, destaca Xavi Lozano, capaç de convertir una crossa en un instrument de vent. Al director francès Lafeuille només li recomanariem que es despullés dels tòpics del torero i la *peïneteta* que converteixen el final en una fàcil *espanyolada*, i que explotés, en canvi, les acrobàcies gitanes de la cabra.

Els organitzadors de la Love Parade de Berlín no veuen clar el seu futur

Redacció
BERLÍN

L'última edició de la desfilada Love Parade a Berlín, que va tenir lloc dissabte passat, ha rebut menys de la meitat de visitants que l'edició del 2001. En els darrers anys, la festa *techno* ha anat veient com es reduïa l'afluència de seguidors, que sembla arribar a nivells pocs rendibles per a uns organitzadors que ja no veuen clara la seva continuïtat. Mentre que els responsables del certamen asseguren que han rebut unes 750.000 persones durant el cap de setmana, la policia situa la xifra entre 300 i 400.000 assistents.

'Smoking Room' rep una menció especial en el festival de Karlovy Vary

Redacció
MADRID

L'*òpera prima* de Roger Gual i Julio D. Wallovits, *Smoking Room*, ha aconseguit una menció especial del jurat al Festival de Karlovy Vary, a la República Txeca, on va fer el seu debut internacional. Aquest film, estrenat el passat 14 de juny a les nostres sales, ja havia estat premiat al Festival de Màlaga, on va aconseguir el guardó d'interpretació per a tots els membres del seu repartiment, millor guió i el premi especial del jurat. Tot i que *Smoking Room* estava entre les candidates a guanyar el Globus de Vidre que atorga el certamen txec, el màxim guardó va ser per a una pel·lícula de producció nacional, *Year of the Devil*, de Petr Zelenka.

Carta

Primer plat
Haydn
Mozart
Rossini
Debussy
Monsalvatge

Segon plat
Brahms
Schumann
Dvorak
Schubert
Mähler
Bartók
Liszt

Plats del dia
Boulez
Ligeti
Guinjoan

L'Auditori

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Temporada 2002-2003

Nou Abonament a la Carta

L'únic que et permet escollir diferents programes, dies, zones, hores i nombre d'entrades entre 80 concerts. Ara pots cultivar la teva afició.

Has d'adquirir un mínim de 6 entrades per a 6 concerts diferents.

A partir de 48,5 €

Informació i venda d'entrades al tel 93 247 93 03 de L'Auditori / www.obc.es

Amb el patrocini

el Periódico

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

Ajuntament
Institut de CulturaGeneralitat de Catalunya
Departament de Cultura

L'Auditori